

Underpant, og passer kun lidet til den Pant-
sætningsmaade af Løsøre, som nu er almindelig
brugt her i Landet. Den specielle eller
specificerede Pantsetning er i og for sig meget
sjælden, og dette har sin gode Grund deri, at
ved den specielle Pantsetning kan Pant sætteren
ikke sælge de enkelte Stykker, men hver Gang
han skal sælge et Stykke, skal han have Tilladelse
af Fordringshaveren, af Pantbaveren,
denne Tilladelse kan der være Spørgsmaal
om at forhindre, og dette koster Penge. Naar
en Mand har pantet 3 Børde og 12 Stole
eller 31 Røer og 20 Heste, da kan han ikke
sælge nogle Stykker deraf, saasæmt de ere opgivne
med Stykketallet i Pantebrevet eller nærmere be-
tegnede deri, uden at have en Moderations eller
Tilladelsespaategning paa Pantebrevet. Gjør han
det alligevel, udlægger han sig for at komme
under Tiltale for bedrægeligt Forhold, og der-
for vil Pant sætteren vil anstaa andre Ting i
Stedet for det Afhændede, maa der er en ny
Pantsetning en ny Betingelse, og selvgelig
nye Udgifter stfl. En saa betydelig Frem-
gangsmaade kan den Befolkning, som vil bruge
dette Kreditmiddel, ikke være tjent med. Man
gaaer her den samme Vej som saa ofte ellers,
at man overlæser de Naansøgende, de Ubemid-
lede med det Overmaal af Udgifter, og med Be-
sværligheder, som de ikke ere i Stand til at
bette. Stede i, og Alt dette gjør man alene for
at afværge de Bedragerier, som enkelte Pant-
sættere gjøre sig skyldige i. Der som man endda
ved § 1152 vilde være i Stand til at forhindre
Bedragerier og Profornapantsetninger, vilde
jeg indrømme, at der var Meget vundet der-
ved, men jeg er overbevist om, at den Pant-
setningsmaade som Flertallet indrømmer ved sit
Forslag, kan misbruges omtrent i samme
Umfang, som det, hvori det nuværende univer-
selle Pant kan misbruges. Jeg tror, at det
erode Flertal ikke vil være i Stand til at op-
stille nogen Hindring mod Misbrug af den
Pantsetningsmaade, som det selv indrømmer.
Det vil jo nemlig staa i enhver Bedrager
eller overhovedet i Enhvers Magt, som vil
misbruge denne Indretning, at specificere hele
sit Bo, stykkevis at betegne i Pantebrevet Alt,
hvad han eier, og naar det er sket, kan ingen
anden Fordringshaver røre ham, og han vil

da i Tilfælde af Fallit ogsaa have sikret den
Fordringshaver, der har faaet specificeret Pant.
Jeg vil i Et tage det Tilfælde, at en Mand
pantlægger 15 Røer til en Anden, men han
har dem maasse ikke alle nu, men Pantbave-
ren siger: Forsaavidt der ikke er 15 Røer
nu, nøies jeg med dem, der er, og forsaauidt
der er 15 af dem og den Slags, og Pant-
sætteren har Lyft til at sælge, indrømmer jeg,
at han maa sælge saa og saa mange af dem;
det Stykketantal altsaa, som bliver tilbage, efter
at disse almindelige Indrømmelser ere gjorte,
og som findes, naar Pantebrevet skal bringes
i Anvendelse, maa jo anses for at være forbeholdt
denne Fordringshaver alene, og saaledes vil det
vistnok vise sig, at de, der ville omgaa Loven,
blive i Stand dertil ved at udvide det spe-
cielle Pant. Jeg tror derfor, at Udvalgets
Flertals Forslag ikke vil være i Stand til at
oprette noget Værn mod Misbrug; men det,
som jeg er overbevist om, er, at man ved dette
Forslag uden Nødvendighed borttager et stort
Kreditmiddel fra en stor Del af Befolkningen,
og jeg vender tilbage til, hvad jeg har frem-
hævet ved Iste Behandling, at de Misbrug,
som ere skete med Pantsetning af Løsøre, ikke
ere af det Omfang, eller have havt den skade-
lige Virkning, at de berettigede til at borttage
dette Kreditmiddel. — Med Hensyn endelig til
de øvrige Vædringsforslag, som foreligger her,
henholder jeg mig aldeles til den erode Ord-
rører. Kun vil jeg gjøre den almindelige Be-
mærkning, at jeg ikke tror, at de Vædrings-
forslag, som ere stillede til 3die Affnit eller
18de Kapitel, vilde være i Stand til at gjøre
den tilsigtede Virkning, i alt Fald ikke i Be-
gyndelsen. Der skal vistnok lang Tid til at
vinde en saadan Retspraxis, at den And,
som ligger i det 3die Affnit, kommer til at
gaa igjennem Retshandlerne. Jeg tror navn-
lig, at det Forslag, der er stillet til § 165,
og som jo skulde gaa ud paa at skaffe en
Fordringshaver Afgang til at stoppe en svig-
agtig Skyldner, som vil løbe sin Vej, vil
støde paa de samme Vanskeligheder som saa
mange andre af den Slags Ting, nemlig at
Fordringshaveren skal stille en betydelig Sik-
hed for at sætte Fødder i Bevægelse; men jeg
antager, at disse Forslag, som her ligge for til